

1199.

Z Uherské strany.

Velmi zdlouha.

V čirém po-li, hruška sto-jí, pekná ze-le - ná,
pod ňú sto-jí mo-ja my-lá, je u-pla-ka - ná.

byělý ručnýk v hrsci má, čiérné o - či u-cié - rá, rozmarýnčok,
sesiluje a urychluje se

strom ze-le- ný za čá - ko dá - vá.

V čirém poli hruška stojí,
pekná zelená,
pod ňú stojí moja milá,
je uplakaná.

Byělý ručnýk v hrsci má,
čiérné oči uciérá,
rozmarýnčok, strom zelený,
za čáko dává.

Keby si ty mylá prišla
do téj kasárne,
jaké je to šetko vojsko
vypucované,
tambor byje na buben,
veru, mylá, preč pôjdem,
jako ty to žiaľno bude,
ked vác neprídem.

Keby si ty mylá prišla
do toho poľa,
jak tam byjú a sekajú
toho Francúza,
kebyste to vydzeľi,
plakat byste moseli,
jak ve vojne švárný chlápci
umret moseli

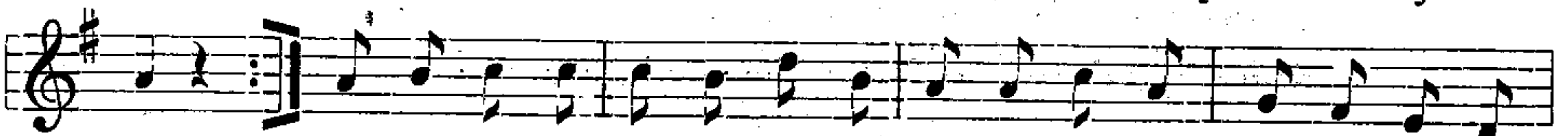
Tu pyesnyčku spysovali
štyré vojáci
v Talijanskej zemy cudzej
medzi Francúzi,
na své uši očuli,
na své oči výdali,
jak ty guľe granatýrom
hlavy trhaľy.

1200.

Z Prusenovic.

Mě-sí-ček jas - ně svi - tí, ra - dost' za pan - nou jí -

ti. k há-je-čku je ce-sta dlouhá, má pa-nen-ka na mne če - ká

chce se mnou dnes mluvi - ti.